

DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING EN FINANCIËN, VLAAMSE RAND, ONROEREND ERFGOED EN DIERENWELZIJN

# NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

**Betreft:**

- Ontwerp van decreet tot wijziging van diverse fiscale bepalingen en bepalingen omtrent de jobbonus en omtrent de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen
- Definitieve goedkeuring

## Samenvatting

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen, onder meer wat betreft de gelijkschakeling van de aanvang van de bezwaartermijn, de betalingsmodaliteiten van de jobbonus en de invoering van een stuitingsdaad voor niet-fiscale schuldvorderingen.

## 1. SITUERING

### A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK

#### STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

- Beleidsveld: Financiën en Begroting, Budgettair beleid
- Inhoudelijk Structuurelement: Fiscaliteit en Budgettair beleid
- Beleidsdoelstelling: het ontwerp van decreet bevat een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en anderzijds een aantal inhoudelijke aanpassingen.

### B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

a) De Vlaamse Regering gaf haar principiële goedkeuring aan dit dossier op 18 juli 2025 (VR 2025 1807 DOC.0698).

b) De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen besloot op 4 augustus 2025 vanwege de beperkte sociaal-economische relevantie geen advies te formuleren.

c) De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) gaf haar advies VTC nr. 2025/054 op 9 september 2025. Dit advies gaf geen aanleiding tot een aanpassing van het principieel goedgekeurde voorontwerp van decreet.

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen biedt wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd:

- de rechtvaardigingsgrond toevoegen aan het Ontwerp, minstens aan de memorie (luik 2 van het advies);
- de Vlaamse administratie benoemen zodat dit ook duidelijk is voor de betrokkene (luik 4 van het advies),
- een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling uitvoeren (luik 4 van het advies).

In verband met het eerste element (zie ook randnummer 8 van het advies) wordt er aan herinnerd dat de rechtvaardigingsgrond reeds werd toegevoegd aan de memorie van toelichting bij het decreet van 20 mei 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus als gevolg van het advies VTC nr. 2021/98 van 14 december 2021 (cf. toelichting bij artikel 15 van het [ontwerp van decreet](#)).<sup>1</sup> Ook in de memorie van toelichting bij het decreet van 15 juli 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus plus voor startende zelfstandigen werd een gelijkaardige vermelding opgenomen (cf. toelichting bij artikel 16 van [het ontwerp van decreet](#)).<sup>2</sup> Er wordt daarnaast op gewezen dat de VTC in randnummer 8 vaststelt dat de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen verwijzen naar een taak van algemeen belang, meer bepaald de invordering van belastingen. Wat het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen betreft, dient te worden opgemerkt dat in artikel 18 verwezen wordt naar een taak van algemeen belang, meer bepaald de invordering van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en de invordering van de toebehoren.

Wat betreft de verwerkingsverantwoordelijke kan worden verwezen naar de reactie op de adviezen van de VTC bij het decreet van 19 april 2024 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en verschillende andere decreten, wat betreft de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens,<sup>3</sup> het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, het decreet van 20 mei 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus en het decreet van 15 juli 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus plus voor startende zelfstandigen.

M.b.t. het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling kan worden vermeld dat de reeds opgemaakte gegevensbeschermingseffectbeoordelingen zullen worden geactualiseerd op basis van de wijzigingen in dit ontwerp van decreet (door de Vlaamse Belastingdienst wat betreft de wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en de wijzigingen van het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, door het departement Werk en Sociale Economie wat betreft het decreet van 20 mei 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus en het decreet van 15 juli 2022 tot regeling van de toekenning van een jobbonus plus voor startende zelfstandigen).

d) De Raad van State bracht op 5 november 2025 een advies uit, met het nummer 78.270/3. Hieronder worden de opmerkingen van de Raad van State behandeld.

Wat betreft de vormvereiste die de Raad opwerpt in randnummer 3 kan worden gesteld dat de adviesvragen zullen gebeuren na de definitieve goedkeuring van het ontwerp door de Vlaamse Regering en voor de neerlegging van het ontwerpdecreet in het Vlaams Parlement. De Vlaamse

---

<sup>1</sup> [Ontwerp van decreet 1204 \(2021-2022\) nr.1 | Vlaams Parlement](#)

<sup>2</sup> [Ontwerp van decreet 1338 \(2021-2022\) nr.1 | Vlaams Parlement](#)

<sup>3</sup> [Ontwerp van decreet 2038 \(2023-2024\) nr.1 | Vlaams Parlement](#)

Regering neemt notie van de opmerking dat het decreet opnieuw aan de Raad moet worden voorgelegd in geval van wijziging van het hem voorgelegde voorontwerp van decreet naar aanleiding van een mededeling of advies inzake de technische uitvoerbaarheid of een advies van het Rekenhof inzake het respect voor het principieel verbod op deloyale concurrentie.

De opmerkingen in randnummers 6 en 7 hebben ertoe geleid dat artikel 17 uit het voorontwerp (wijziging van artikel 2.9.10.7) niet werd weerhouden in het voor definitieve goedkeuring voorgelegde ontwerp. De Raad van State wijst op een mogelijke schending van het gelijkheidsbeginsel, die de indiener (Vlaamse Regering) nog niet verder heeft onderzocht. Bovendien zijn er neveneffecten van de wijzigende bepaling opgedoken die dienen uitgeklaard te worden.

In randnummer 10.1. stelt de Raad van State vast dat er in het decreet van 19 april 2024 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen (hierna 'het decreet van 19 april 2024') nu geen specifieke regeling is uitgewerkt voor de stuiting van de verjaring van de niet-fiscale schuldvorderingen, waardoor de artikelen 2244 tot 2250 van het oud Burgerlijk Wetboek van toepassing zijn. In voetnoot 19 van het advies van de Raad van State geeft de Raad van State mee dat de bepalingen van het gemeen recht van toepassing zijn in het geval er geen regels zijn voorzien in de specifieke regelgeving. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in deze context met de specifieke regelgeving niet alleen het decreet van 19 april 2024 wordt bedoeld, maar ook de regelgeving die wordt toegepast door de overheidsinstanties die de bepalingen van het decreet van 19 april 2024 toepassen. De Raad van State verwijst naar het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 dat een specifieke regeling invoert over de stuiting van de verjaring. Het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 regelt de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling als nieuwe stuitingsdaad. De stuitingsdaad wordt gesteld door de personeelsleden, vermeld in artikel 4 van het decreet van 19 april 2024.

In het eerste lid van het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 wordt de zinsnede "Met behoud van de toepassing van specifieke regelingen in wetten, decreten en verordeningen" vermeld. Dit betekent dat de verjaring van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en van de toebehoren niet alleen kan worden gestuit door de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling, maar dat bestaande stuitingsdaden die geregeld worden in specifieke wetten, decreten en verordeningen ook kunnen worden toegepast en de gevolgen ervan behouden blijven.

In randnummer 10.2. verwijst de Raad van State naar het grondwettelijk gewaarborgde beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

De Raad van State merkt op dat ingevolge het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 de nieuwe stuitingsdaad ook van toepassing is op schuldvorderingen waarvan de betrokken overheidsinstantie niet in diens hoedanigheid van "openbare dienst" schuldeiser is. Volgens de Raad van State moet die ruime invulling in de memorie van toelichting worden verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Er worden geen beperkingen opgelegd wat de aard van de niet-fiscale schuldvordering betreft. Het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 kan ook worden toegepast om de verjaring te stuiten van de niet-fiscale schuldvorderingen waarvan de betrokken overheidsinstantie niet in diens hoedanigheid van "openbare dienst" schuldeiser is. Er is een objectief criterium van onderscheid, namelijk de aard van de schuldeiser. Er is ook een legitieme doelstelling. Het beoogde doel van de ontworpen regeling is immers dat dit zal leiden tot een efficiëntere invordering van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en van de toebehoren door VLABEL, die ook kostenbesparend werkt. Om te vermijden dat de verjaring van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en van de toebehoren zou intreden, is het noodzakelijk dat de kosten die met het stellen van een stuitingsdaad gepaard gaan doelmatig zijn. De kosten die verband houden met de beoogde regeling zijn zeer beperkt. Deze argumenten staan ook los van de aard van de schuldvordering. Bovendien is, ook na de invoering van het nieuw goederenrecht, het onderscheid tussen het publiek en privaat domein van de overheid in de praktijk niet altijd duidelijk te maken (zie onder andere S. De Winter, noot bij Cass. 15 maart 2018, *T.Gem.* 2019/2, p. 87, M. Reynebeau, "Concessies en accessoire opstalrechten – leidraad voor het notariaat", *Not.Fisc.M.* 2020/4, p. 86-109, W. Neven en

M. Castelein, “Openbaar domein en domeingoederen in het nieuwe goederenrecht – Verankering zonder definitieve afbakening?” in *Nieuwsbrief Notariaat* 2021, nr. 3, p. 1-6). Naargelang schuldvorderingen betrekking hebben op het publiek dan wel het privaat domein van de overheid, kan dit leiden tot problemen en discussies over de te volgen invorderingsprocedure en over welke stuitingsdaden er kunnen worden gesteld. Dit heeft een inefficiënte invordering tot gevolg, wat net het tegenovergestelde is van de doelstelling die beoogd wordt met de ontworpen regeling. Dergelijke problemen worden vermeden door een duidelijke stuitingsdaad in te voeren, ongeacht of die wordt gesteld voor niet-fiscale schuldvorderingen die betrekking hebben op het publiek of het privaat domein. Wat de opmerking van de Raad van State betreft, kan dus worden verantwoord dat het toepassingsgebied van de ontworpen stuitingsdaad de toets van het gelijkheidsbeginsel doorstaat. De Raad van State verwijst expliciet naar de laatste alinea in opmerking 6 en voetnoot 15 van het advies 74.065/1 van 22 december 2023. Als de vergelijking wordt gemaakt tussen de categorie van personen die onder het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 vallen en de categorie van personen die onder het gemeen recht vallen, moet hierbij vooreerst worden vastgesteld dat zij zich in wezenlijk verschillende situaties bevinden. Gelet daarop is een onderscheiden behandeling al verantwoord. De eerste categorie betreft immers uitsluitend schuldenaren van de overheid waarbij de invordering van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en van de toebehoren wordt toevertrouwd aan VLABEL die er mede over moet waken dat de verjaring van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen en van de toebehoren niet zou intreden. Er kan in deze context ook worden verwezen naar artikel 24 van het federale Wetboek van 13 april 2019 van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen en naar artikel 3.14.2.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit waarin onder meer een gelijkaardige regeling is voorzien. Voor zover de twee categorieën (schuldenaars van niet-fiscale schuldvorderingen waarvan de overheidsinstantie al dan niet in diens hoedanigheid van “openbare dienst” schuldeiser is en onderworpen aan het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 en schuldenaars van niet-fiscale schuldvorderingen onderworpen aan het gemeen recht) zich toch in een gelijke situatie bevinden (bv. omwille van de niet-fiscale aard van de schuldvordering, de nakende verjaring), moet vastgesteld worden dat er een redelijke verantwoording is voor het gemaakte onderscheid. Wat betreft het beoogde doel is het duidelijk dat de nieuwe stuitingsdaad zal leiden tot een efficiëntere invordering en slechts gepaard gaat met een beperkte kost. In die zin lijkt het gemaakte onderscheid waarbij wordt gekeken naar de hoedanigheid van de schuldeiser, veeleer dan naar de aard van de schuldvordering om de ontworpen regeling toe te passen, te verantwoorden in het licht van het doel van het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024. De evenredigheid wordt gegarandeerd omdat er geen afbreuk wordt gedaan aan de bestaande stuitingsdaden die worden geregeld in specifieke wetten, decreten en verordeningen. Het verschil in behandeling tussen beide categorieën zal er niet voor zorgen dat de verjaring sneller zou intreden ten aanzien van de schuldenaars van niet-fiscale schuldvorderingen onderworpen aan het gemeen recht die zich in een gelijkaardige situatie bevinden (bv. dezelfde verjaringstermijn is van toepassing, nog geen stuitingsdaden overeenkomstig het gemeen recht gesteld). Het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 regelt louter een bijkomende manier om de verjaring te kunnen stuiten die steunt op de legitieme doelstelling.

De Raad van State oordeelt in randnummer 10.4. dat het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 moet worden aangevuld met de vermelding of de stuiting van de verjaring slechts éénmaal kan worden toegepast dan wel kan worden herhaald, en in het laatste geval, hoe dikwijls. Dit omwille van de rechtszekerheid en omdat volgens de Raad van State de ontworpen stuitingsdaad verstreckende gevolgen heeft. De Raad van State kan deels worden gevolgd bij deze opmerking in randnummer 10.4. De ontworpen regeling voorziet dat de verjaring kan worden gestuit door de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling. Het stellen van de ontworpen stuitingsdaad kan worden herhaald tot de niet-fiscale schuldvordering en de toebehoren zijn aangezuiverd. Voor de duidelijkheid wordt dit ook uitdrukkelijk opgenomen in de memorie van toelichting. Hierbij werd echter niet zover gegaan dat dit ook uitdrukkelijk in het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 wordt vermeld, zoals door de Raad van State wel wordt gesuggereerd. Er dient te worden benadrukt dat in het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 het gaat over “de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling”,

wat wijst op de mogelijkheid dat er meerdere aanmaningen tot betaling met een aangetekende brief kunnen worden verstuurd. Het ontworpen artikel 17/1 van het decreet van 19 april 2024 maakt het dus mogelijk dat de personeelsleden, vermeld in artikel 4 van het decreet van 19 april 2024, zo nodig de stuitingsdaad herhaaldelijk kunnen stellen.

Voor de opmerkingen in randnummers 4, 5, 8, 9 en 10.3 en 11 wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

## **2. INHOUD**

### **A. ALGEMENE TOELICHTING**

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal inhoudelijke aanpassingen.

De zuiver technische en tekstuele aanpassingen en verduidelijkingen zijn onder meer de volgende:

- wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) (bv. wet van 5 juli 2018 betreffende de pleziervaart, de wet van 18 januari 2024, het Koninklijk besluit van 17 december 2023, het nieuwe Strafwetboek ...);
- verduidelijking van regelgeving (bv. opnemen expliciete vrijstelling verkooprecht bij omvorming van een vennootschap naar een vzw, verduidelijking dat de kost gepaard met de aanmaning tot betaling met een aangetekende brief verschuldigd is door de belastingschuldige, ...);
- technische correcties (bv. artikel 2.2.4.0.7. VCF);
- tekstuele aanpassingen (bv. wijziging van de term “belastbare grondslag” naar de term “belastbare inkomsten”).

Tot slot zijn er ook nog een aantal inhoudelijke aanpassingen:

- De gelijkschakeling van de aanvang van de bezwaartermijn ongeacht de manier waarop het aanslagbiljet wordt bezorgd aan de belastingplichtige;
- De betalingsmodaliteiten van de jobbonus, met name de invoering van de mogelijkheid om de jobbonus te laten storten op een rekeningnummer van een rekening die geopend werd in een lidstaat van de Europese Unie;
- De regeling van de kennisgeving van het dwangschrift met een aangetekende brief aan de procureur des Konings van Brussel;
- Het opnemen van de verzending met een aangetekende brief van elke aanmaning tot betaling als stuitingsdaad van de verjaring van de onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen.

### **B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN**

Voor een gedetailleerde bespreking kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting in de memorie van toelichting.

### **3. BESTUURLIJKE IMPACT**

#### **A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID**

Voor dit punt kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2025 1807 DOC.0698/1).

#### **B. ESR-TOETS**

De ESR-toets is niet van toepassing.

#### **C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID**

Voor dit punt kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2025 1807 DOC.0698/1).

#### **D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN**

Voor dit punt kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2025 1807 DOC.0698/1).

### **4. VERDER TRAJECT**

Na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering wordt m.b.t. dit ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting advies gevraagd m.b.t. de technische uitvoerbaarheid bij het Rekenhof, de federale regering en de andere gewestregeringen, en wordt het ontwerp van decreet ingediend in het Vlaams Parlement.

### **5. VOORSTEL VAN BESLISSING**

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet tot wijziging van diverse fiscale bepalingen en bepalingen omtrent de jobbonus en omtrent de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen;

2° de Vlaamse minister van Begroting en Financiën, Vlaamse Rand, Onroerend Erfgoed en Dierenwelzijn

\* te gelasten over voornoemd ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, het advies m.b.t. de technische uitvoerbaarheid in te winnen bij het Rekenhof, de federale regering en de andere gewestregeringen;

\* te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Begroting en Financiën, Vlaamse Rand, Onroerend Erfgoed en  
Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

Bijlagen:

- het goed te keuren ontwerp van decreet en bijbehorende memorie van toelichting
- het advies van Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie
- het advies van de Raad van State